

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812201647
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7812201647.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščíčkovej v spore žalobcu: PRESTIG s.r.o., so sídlom v Bratislave - Dúbravka, Gallayova 10, IČO: 50 419 986, zastúpeného JUDr. Dominikom Burdom, advokátom so sídlom v Bratislave, Ferdiša Kostku 1, proti žalovanému: D. H., F. XX. XX.XXXX, T. R. H., A. XXX, zastúpeného JUDr. Helenou Čerešňovou, advokátkou so sídlom Svätý Jur, Horné predmestie 216/16, o 4.130,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 24. 06. 2016 č.k. 10C/553/2012-217 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v zamietavej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len "súd prvej inštancie") rozsudkom zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 130,00 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 22. 09. 2012 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zaviazal žalobcu uhradiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 480,00 eur súdneho poplatku a 1.901,42 eur trov právneho zastúpenia platbou u právnej zástupkyne žalovaného JUDr. Heleny Čerešňovej, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 642, § 644, § 645, § 646, § 650, § 651 Obchodného zákonníka, berúc do úvahy právny názor Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho vyslovený v uznesení zo dňa 29. 01. 2016 č.k. 9Co/100/2015-201 vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa XX. XX. XXXX zmluvu o sprostredkovaní v zmysle § 642 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorou sa žaloba ako sprostredkovateľ zaviazal vo vzťahu k žalovanému ako záujemcovi zaobstarat' príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu na konkrétnu nehnuteľnosť bližšie špecifikovanú v tejto zmluve za dojednanú cenu. Na základe tejto zmluvy žalobca mal vyvíjať činnosť, výsledkom ktorej by bola príležitosť pre žalovaného uzavrieť kúpnu zmluvu ohľadom predmetnej nehnuteľnosti. Stalo sa tak na základe požiadavky vlastníčky bytu Ľ.K. U., ktorá vyžadovala, aby do zmluvného vzťahu medzi žalovaným ako záujemcom o kúpu bytu a ňou ako vlastníčkou (predávajúcou) vstúpil žalobca ako sprostredkovateľ. V konaní nebolo sporným, že žalobca nevyhľadal žalovaného ako záujemcu o predávanú nehnuteľnosť, keďže sama predávajúca (Ľ.K. U.) predtým oslovila žalobcu a zabezpečila žalovaného ako kupujúceho.

3. Súd prvej inštancie tiež zistil, že žalobca uzavrel zmluvu o sprostredkovaní v rovnaký deň aj s vlastníčkou bytu (Ľ. U.), ktorou sa okrem dohody o vykonávaní činnosti smerujúcej k vytvoreniu príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu ohľadom predmetného bytu za 100.000 eur zaviazal zabezpečiť

aj marketing a všetky doklady nevyhnutné pre prevod vlastníckeho práva. Zároveň bola medzi nimi dojednaná dohoda o provízií v tom zmysle, že žalobcovi vznikne nárok na províziu, keď sprostredkuje príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu so záujemcom s tým, že kupujúci zloží províziu vo výške 2.000 eur. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie tiež vyplynulo, že predávajúca - vlastníčka bytu nemala uhradiť províziu za sprostredkovanie predaja bytu žalobcovi, ale túto mal uhradiť žalovaný za vytvorenie príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že žalovanému a predávajúcej nič nebránilo uzavrieť kúpnu zmluvu bez účasti žalobcu ako sprostredkovateľa. Napriek tomu požiadali o jeho služby, výsledkom čoho bolo uzavretie dvoch zmlúv o sprostredkovaní. Žalobca teda od počiatku nemohol vyhľadať kupujúceho pre predávajúcu, nakoľko predávajúca sama dovedla žalovaného, s ktorým chcela uzavrieť kúpnu zmluvu.

5. Tvrdenie žalovaného, že žalobca mal pre neho zabezpečiť úver nebolo podľa názoru súdu prvej inštancie preukázané a nebolo ani zmluvne dohodnuté. Súd prvej inštancie uviedol, že je možné vylúčiť, že by žalobcovi mal vzniknúť nárok na províziu len na zabezpečenie úveru za účelom kúpy predmetného bytu. Písomne sa na tom účastníci konania nedohodli a z ústnych vyjadrení nebola preukázaná takáto dohoda, keďže žalobca mal (len) pomôcť žalovanému pri vybavení úveru, ale nezaviazal sa úver sprostredkovať za dohodnutú províziu.

6. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalobcovi nevznikol nárok na dohodnutú províziu vo výške 2.000 eur a nevznikol mu nárok ani na dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 2.000 eur, ktoré nároky boli predmetom tohto konania. Žalobca totiž žalovanému nevytvoril príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu. Žalovaný mohol uzavrieť zmluvu aj bez akejkoľvek činnosti žalobcu, keďže sám prišiel s predávajúcou k žalobcovi. Vykonanie právnych úkonov smerujúcich k uzavretiu kúpnej zmluvy nemožno považovať za predmet záväzku zo zmluvy o sprostredkovaní, ktorým je vyvíjanie činnosti uvedenej v § 642 Obchodného zákonníka, teda vyvíjanie činnosti, ktorá má viesť k uzavretiu určitej zmluvy medzi záujemcom a treťou osobou. Žalobca nesplnil písomne dohodnuté podmienky v zmluve, že províziu získa za sprostredkovanie - teda za vyhľadanie záujemcu o kúpu bytu, čo je podstatou sprostredkovateľskej zmluvy pri nehnuteľnostiach. Žalobca ako sprostredkovateľ nebol činný, nakoľko sami účastníci zamýšľaného právneho úkonu ho oslovili, pretože predávajúca mala záujem uzavrieť zmluvu prostredníctvom realitnej kancelárie. Žalobca teda nemusel pre predávajúcu vyhľadať tretiu jemu neznámu osobu, ktorá by s predávajúcou uzavrela zmluvu, ani nemusel pre žalovaného ako záujemcu o kúpu vyhľadať nehnuteľnosť, ktorá je na predaj. Ak žalobca uzavrel zmluvu o sprostredkovaní s predávajúcou a sa zaviazal sprostredkovať predaj bytu, za situácie pokiaľ takú istú zmluvu uzavrel so žalovaným o sprostredkovaní kúpy rovnakého bytu, pričom o kúpu bytu žalovaný sám prejavil záujem, nemožno ani uvažovať o naplnení zmluvných dojednaní medzi stranami sporu, vyplývajúcimi zo zmluvy uzavretej dňa XX. XX. XXXX.

7. Z týchto dôvodov súd zamietol nárok žalobcu na odmenu vo výške 2.000 eur.

8. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 2.000 eur, aplikáciou ust. § 300 - 302 Obchodného zákonníka súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o sprostredkovaní a nevytvoril príležitosť pre žalovaného na uzavretie zmluvy, preto mu nemohol vzniknúť ani nárok na zmluvnú pokutu. Aj v tejto časti preto žalobu zamietol.

9. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie 130 eur s prísl. titulom náhrady nákladov spojených so sprostredkovaním, vychádzajúc z ust. § 647 ods. 2 Obchodného zákonníka uzavrel, že tento nárok je dôvodný. Náhrada nákladov spojených so sprostredkovaním bola totiž dojednaná v čl. II bod 3 zmluvy o sprostredkovaní pre prípad neuzavretia kúpnej zmluvy. Žalobca na základe objednávky žalovaného dal vyhotoviť znalecký posudok a za tento uhradil sumu 130 eur. Žalovaný v konaní uznal, že uhradí žalobcovi tieto náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku. Preto nároku v tejto časti vyhovel.

10. Spolu s istinou priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania vychádzajúc z ust. § 365 a § 369 Obchodného zákonníka v spojení s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením nákladov za znalecký posudok od 21. 01. 2012, teda po uplynutí lehoty na plnenie v stanovenej výzve zo dňa 13. 01. 2012, pričom žalobca uplatnil úroky (až) od 22. 09. 2012.

11. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. Žalovaný bol v konaní úspešný v pomere 97 % a žalobca v pomere 3 %. Preto konštatoval, že neúspech žalovaného bol v úplne nepatrnej časti, z ktorého dôvodu priznal žalovanému plnú náhradu trov konania. Pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vychádzal z vyhl. č. 655/2004 Z.z. tak, že tieto priznal za 7 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odporu, účasť na pojednávaní dňa 11. 11. 2013 a 03. 06. 2016, písomné vyjadrenie zo dňa 24. 03. 2014 a 11. 09. 2014 a podanie odvolania zo dňa 05. 12. 2014), 7 x 151,05 eur vrátane režijného paušálu 2 x 7,63 eur, 7,81 eur, 3 x 8,04 eur a 8,58 eur, čo spolu činí 1.113,12 eur. Priznal aj náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní v dňoch 11. 11. 2013, 03. 06. 2016 182,14 eur a 200,200 eur. Priznal aj náhradu cestovných výdavkov vo výške 118,58 eur a 2 x 118,58 eur a náhradu za pohonné hmoty 66,74 eur + 102,06 eur. Hotové výdavky a stratu času spolu priznal vo výške 788,30 eur. Žalovanému priznal aj náhradu za súdny poplatok za podaný odpor vo výške 240 eur a súdny poplatok za odvolanie taktiež vo výške 240 eur, spolu 480 eur.

12. Proti tomuto rozsudku, a to (len) voči zamietavej časti v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, d/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi prizná celý uplatnený nárok. Uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, keď nezistil, alebo aspoň v odôvodnení rozhodnutia jasne nedefinoval skutočnú vôľu zmluvných strán pri uzavretí zmluvy. Tiež vytkol súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, keď pri posudzovaní otázky skutočnej vôle zmluvných strán si súd prvej inštancie v odôvodnení odporuje, resp. vyjadruje sa neurčito. Súd prvej inštancie na jednej strane uvádza, že „možno jednoznačne vylúčiť, že by žalobcovi mal vzniknúť nárok na províziu len za zabezpečenie úveru“, pričom na strane druhej uvádza, že „samotné konanie účastníkov nasvedčuje tomu, že sa museli dohodnúť, že sa úver bude vybavovať“. Záverom dodáva, že v zmluve o sprostredkovaní zo dňa 06. 09. 2011 nebolo medzi zmluvnými stranami dojednané sprostredkovanie vybavenia úveru, avšak žalobca pre žalovaného nemusel hľadať predávajúceho a preto žalobcovi nevznikol nárok na odmenu dohodnutú v zmluve. Žalovaný z odôvodnenia rozhodnutia nedokáže jasne určiť, čo malo byť podľa názoru súdu skutočným obsahom vôle strán pri uzatváraní zmluvy, ktorú mal tento pred rozhodnutím vo veci samej v zmysle pokynu odvolacieho súdu skúmať. Žalovaný sa rozhodol kúpnu zmluvu neuzavrieť, nehnuteľnosť nekúpiť a vedome porušiť svoje zmluvné záväzky bez ohľadu na následky s tým spojené, pričom zmluvu žiadnym spôsobom neukončil a svoje zmluvné záväzky jednoducho ignoroval. Uzavretie kúpnej zmluvy zmaril žalovaný. Žalobca všetky svoje zmluvné povinnosti voči žalovanému splnil, pričom pre finalizáciu transakcie zo svojej pozície skutočne nemohol urobiť viac. Preto žalobca má nárok na dojednanú odmenu a tiež na zaplatenie zmluvnej pokuty. Sprostredkovanie hypotekárneho úveru za účelom zabezpečenia finančných prostriedkov na kúpu nehnuteľnosti nikdy nebolo predmetom dohody účastníkov konania. Vytkol súdu prvej inštancie tiež, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, prečo na základe totožných výsledkov dokazovania diametrálne súd prvej inštancie zmenil svoje pôvodné rozhodnutie, keď v napadnutom rozhodnutí označil nárok žalobcu na odmenu a zmluvnú pokutu za nedôvodný a ako taký ho zamietol. Žalobca sa predmetnej transakcie zúčastnil ako odborný garant, a to na základe výslovného vymienenia vlastníčkou nehnuteľnosti, preto je nesprávny záver, že žalovanému nič nebránilo uzavrieť zmluvu bez účasti žalobcu.

13. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pričom poukázal na tú skutočnosť, že samotný žalobca v odvolaní uviedol, že o zabezpečenie zmluvného servisu mala záujem vlastníčka nehnuteľnosti, t.j. tretia osoba, nie žalovaný, pričom akákoľvek vôľa tretej osoby nie je spôsobilá ovplyvniť zmluvný vzťah medzi stranami sporu. Predmetom sprostredkovateľskej zmluvy bolo sprostredkovanie príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu s treťou osobou a nie vytlačenie vzorovej zmluvy z počítača len preto, aby mal žalovaný možnosť podpísať nejakú listinu za odmenu 2.000 eur. Konanie žalobcu sa prieči dobrým mravom a na jeho strane ide len o využitie príležitosti na úkor žalovaného, preto by nemalo požívať právnu ochranu. Žalobca sa len snaží nájsť nezrovnalosti v odôvodnení rozsudku vytrhnutím zopár viet z kontextu. Je zrejmé, že žalobca nebol vo vzťahu k žalovanému činný ako sprostredkovateľ, preto mu nemohol vzniknúť nárok na odmenu a ani na zmluvnú pokutu.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") v rozsahu

danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

15. Rozsudok je v zamietavej časti vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17. 1. 2018 o 09.35 hod. v poj. miestnosti č. dv. 202/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 8. 1. 2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

17. Žalobca namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p., teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

19. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom sa nedopustil ani žiadnej vady konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Preto odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietavej časti ako vecne správny potvrdil.

20. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v zamietavej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

21. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní. Žalobca pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa tento náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, pričom súd prvej inštancie vychádzal aj z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v uznesení zo dňa 29. 01. 2016 č.k. 9Co/100/2015-201, svoje rozhodnutie riadne a náležite odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

22. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými závermi a právnym záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobcovi nevznikol nárok na odmenu a ani na zmluvnú pokutu zo zmluvy o sprostredkovaní, uzavretej medzi stranami sporu dňa XX. XX. XXXX. Preto správne rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ žalobu v tejto časti zamietol.

23. Odvolací súd už vo svojom skoršom rozhodnutí, ktorým bol zrušený predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie uviedol, že pojmovým znakom zmluvy o sprostredkovaní, uzavretej v zmysle § 642 Obchodného zákonníka je záväzok sprostredkovateľa vyvíjať činnosť, ktorá má viesť k uzavretiu určitej zmluvy medzi záujemcom a treťou osobou, t.j. činnosť spočívajúcu v podstate vo vyhľadaní potenciálnej strany určitej zmluvy, ktorú záujemca hodlá uzavrieť.

24. Aj keď z obsahu písomne uzavretej zmluvy o sprostredkovaní medzi stranami sporu zo dňa 06. 09. 2011 vyplýva záväzok žalobcu ako sprostredkovateľa vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby mal záujemca príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu k presne špecifikovanej nehnuteľnosti uvedenej v tejto zmluve, z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, že žalobca takúto činnosť vo vzťahu k žalovanému nevyvíjal a nevyhľadal ani príležitosť na uzavretie zmluvy ohľadom predmetnej nehnuteľnosti. Je totiž nepochybné, že už v čase uzavretia tejto zmluvy bolo zrejmé, že vlastník predmetnej nehnuteľnosti má záujem túto nehnuteľnosť predať, že pred podpisom zmluvy žalovaný spolu s vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti žalobcu navštívili a že záujem predávajúcej predať predmetnú nehnuteľnosť a žalobcu predmetnú nehnuteľnosť kúpiť bol zrejmý už v čase uzavretia tejto zmluvy. Tiež je zrejmé, že zmluvu o sprostredkovaní predaja ohľadom totožnej nehnuteľnosti uzavrel žalobca aj s vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti.

25. Uzavretím zmluvy, od ktorej žalobca odvíja svoj nárok na odmenu a zmluvnú pokutu si podľa názoru odvolacieho súdu žalobca zabezpečil len nárok na odmenu a výsledkom tohto právneho úkonu bolo len

faktické zabezpečenie hospodárskeho záujmu žalobcu na dosiahnutie provízie bez toho, že by záväzku žalovaného zo zmluvy zodpovedala akákoľvek povinnosť žalobcu z tejto zmluvy.

26. Z týchto dôvodov je možné jednoznačne uzavrieť, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalobcovi nevznikol nárok na odmenu a ani na zmluvnú pokutu, vyplývajúcu zo zmluvy uzavretej so žalovaným.

27. Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu žalobcu, ktorý vytýka súdu prvej inštancie nezrovnalosti ohľadom záverov o sprostredkovaní hypotekárneho úveru, túto nemožno považovať za opodstatnenú. Samotný žalobca totiž popiera, že by medzi zmluvnými stranami došlo k dojednaniu o sprostredkovaní hypotekárneho úveru žalovanému zo strany žalobcu, preto tieto odvolacie námietky nemôžu ovplyvniť rozhodnutie v prospech žalobcu.

28. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zamietavej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p. vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).